

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljike in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejeman za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četr leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 18 gl., za četr leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejeman za četr leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 "gledališka stolba". Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v "Narodnej tiskarni" v Kolmanovej hiši.

Še enkrat kranjska industrijalna družba in nje gospodarstvo.

Z Gorenjskega 14. sept. [Izv. dop.]

V "Slovenskem Narodu" od 25. avgusta t. l. je neki dopisnik kranjskemu industrijalnemu društvu očital, da je v svoje gozde ropno gospodarstvo (raubwirthschaft) uvedlo. Vsak, kateri je omenjeni članek čital, menil bi bil, da bode "der schneidige Forstdictator Oberkraains" kaj poskušal odgovoriti na takov govor, pa misleč si: Golih fakt ne morem ovreči, pa ker mi to kmetsko kričanje ne more nič škodovati, briga me vse le malo!

Ker do zdaj tudi nij znano ali hoče slavna vlada v tem oziru kaj storiti in morebiti ona misli, da smo jej le iz kakovih političnih ali strankarskih namenov ali iz kakovega sovraštva do kranjskega industrijskega društva opisali to društvo, naj opozorim denes tudi jaz slavno c. kr. vlado na "ropno gospodarstvo" kranjske industrijalne družbe v gozdu v Belci.

Kake pol ure od vasi Dovje se pride po velikej cesti do mosta, ki drži čez hudournik Belco. Kaka dva streljala od tod je zopet drug most, ki pa Rudolfovo železnico veže čez hudournik Belco.

Ta potok, ki ima več stranskih hudournih pritokov, izvira daleč gori v gori in o povodnji hitro pa silno naraste in obilo kamenja, šute in peska soboj prinese.

Na tem hudourniku je kranjsko obrtniško društvo na stotine oralov sveta na golo posekalo. Če se pomisli, da ta svet visoko in strmo leži, da je zemlja le malo s prstjo pokrita, vse drugo je pesek in šuta, če se na dalje pomisli, da se bode po zimi sneg v teh jarkih nabiral in ob deževji zbog gološeka voda hitro narasla in kamenje in šuto soboj jemala, očividno je, da se mora most Rudolfove železnice s šuto zasuti! —

Da ne boste misili, da pretiravam, povem, da je ravno v tekočem letu voda omenjenega hudournika velikanske kamenje, šute in peska, kakor tudi hlode soboj prinesla in most Rudolfove železnice je bil v velikej nevarnosti, da bi ga ne vzela; s šuto ga je pa silno zasula! — Vodstvo Rudolfove železnice, opozorjeno po takih dogodkih, je jelo „kašte“ z brambo napravljati; zdaj so dodelane in videlo se bode pri prvej povodnji, kako se bodo obnesle.

Jedini pripomoček, da bi se silnim zasipom s šuto in peskom zabranilo, bil bi, da se gozdi na hudourniku Belca in njegovih pritokih varujejo.

To je tudi slavna komisija, katera je gozde občine "Gozd" v posebno varstvo dala,

izpoznała, in vse moči napela, da srenja "Gozd" v ondotnih gozdih pravilno gospodari. Kako je to, da ravno tista komisija nij tudi gozdom obrtniške družbe, katerej se še dosti v slabšej legi nahajajo in se jih je zdaj uže na sto oralov na golo posekalo, v posebno varstvo djalo?!

Ako bi se bili omenjeni gozdi pred tremi leti v posebno varstvo djali, ne bili bi denes tako posekani, da se je pri prvem nalivu velikih nesreč batí. Čas je uže, da slavna c. kr. vlada-gorenjskega gozdnega diktatorja, katerega v vseh gozdnih rečeh za svét poprašuje, kateri je po-magal novo gozdro postavo kovati, resno po-praša, kaj on o gozdih, katere sam nadzoruje, meni, so li pod postavo ali ne? Ako se v kmetskih gozdih vsaka mala stvar kaznuje, celo muhe po gorah love, menimo, da bi se moralno tudi v gozdih c. kr. obrtniškega društva enako postopati!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. septembra.

Cesar je predvčeranjem v jutro odpotoval iz Lvova ter se odpeljal čez Kolomeo v Černovice, kjer se mu je poklonila deputacija Avstrijev živečih v Bukureštu. — Včeraj je došel v Bukovino, kjer je ob 3. popoludne v Černovice prišel, sijajno od prebivalstva pozdravljen.

Na Češkem je sedem čeških državnih poslancev svoje mandate odložilo, jeden je umrl, torej bode osem novih volitev. Mej temi kandidirata za okraj Pelzenko-Blovicki dva kandidata in sicer: strogo katoliško-konservativni grof Schönborn, za katerega so duhovniki in konservativnejši del prebivalcev, in pa dr. Steidl, za katerega agitira češka svobodomiselná stranka. Češki narodni centralni volilni odbor za ta okraj ne bode nobenega kandidata postavil, temuč volilcem samim prepustil, naj se odločijo ali za grofa Schönborna ali za Steidla, ker z narodno stranko bode glasoval jeden kot drugi.

Čehi na Moravskem odločno terjajo, da bi dosegli pravico njihovemu narodnemu jeziku tudi v šoli, iz katere ga je prognaла prejšnja nemška vlada. Občinski zastop v Velikem Mezeriči zahteva, da postane ondotna meščanska šola zopet češka, kakor je bila prej uže. "Moravska Orlice" pa naznanja, da se je 500 otrok čeških staršev vpisalo v privatno šolo "Maticë školske" v Brnu; iz tega se vidi potreba ustanovljenja češke ljudske šole v Brnu, kar navedeni list tudi odločno zahteva od vlade.

Vlada je baje opustila misel nemški jezik proglašati kot državni jezik, morala je uže prej razvideti, da bi tak zakon našel pri vseh avstrijskih Slovanih najodločnejši upor. Oficijozen prask list piše zdaj o tej zadevi: "V Avstriji ne trebamo nobenega državnega jezika, to čuti tudi zakonodajalec in vidi, da onega, kar je praktični promet dejanski oživil, ne treba uzakonjevati, še menj pa uže obsto-

ječe navade z zakoni odvračati sè svojega pota. Avstrija ima uže itak državni jezik."

Vznanje države.

Zapeljevana od neiskrenega prijatelja Nemca in od šovinističnega Magjara hoče naša avstro-ugarska diplomacija vrhovno oblast nad celim **Dunavom** dobiti. Temu pa ne ugovarajo le mali sosedji te reke, Srbija, Bolgarija in Rumunija, temuč tudi Rusija, Anglija in celo Francoska. Iz poslednje je zlasti "Journal des Debats" uže več člankov prinesel. Tudi telegram od 15. sept. poroča, da isti list polemizira zarad dunavskega vprašanja z "N. Fr. Pr." ter pravi: Dunav je od Železnih vrat naprej nevralna reka. Ko bi Rusija žalila to nevralnost, bili bi Francozie ravno tako zoper to, kakor če jo hoče žaliti Avstrija. — Tudi bonapartovski "Ordre" dokazuje, da mora spodnji Dunav svoboden biti, in drugim državam tako dostopen kakor Avstriji.

O združenem evropskem brodovju v Dubrovnikujavljajo angleške "Times", da admirali evropskih flot nijsa zavezani poročati o svojih namerah, predno da so sklenili končno svoje postopanje. Poročati jim ne treba tudi potem, ako bode brodovje Ulcinj bombardovalo, sicer pa da vojakov ne smejo z ladji na suho izkratiti.

Drug list poroča: Angleški admiral Seymour bode denes imenom združene evropske flote zahteval od Ulcinjskega guvernerja, da v treh dnih odda Ulcinj Črnogorcem. Ako se to ne zgodi v tem času, bode črnogorskega kneza povabil, da pošlje svoje vojake proti Ulcinju, a evropska flota bode Črnogorce v akciji podpirala.

Poslaniki evropskih vlastij v Carigradu so turškevladi včeraj izročili odgovor na zadnjo okrožnico glede črnogorskega vprašanja: Turčija še zmirom premišljuje, kako bi se odtegnila pritisk Evrope. Ona se brani Črnogorcem odstopiti ravno onih mest, katera so neobhodno potrebna Črnej gori. V svojej silje sultan celo prosil italijanskega poslanika, naj ta posreduje pri vlastih. A grof Corti je odgovoril, da se v oči volje cele Evrope ne da nič posredovati, in da je za Turka najbolje, da se udá.

Ravno tako neiskreno kakor s Črno goro pa ravna Turčija tudi z Armenijci. Angleški konzul v Erzerumu, zdaj na odpustu v Carigradu, major Trotter, pripoveduje, da se armenijski kristiani strašno zatirajo, a njihovi tlačitelji da so Kurdi in muselmani, katere podpirajo porta in turski uradniki.

Na Francoskem so skoro vse duhovenske bratovčine podpisale izjavo, da hočejo spoštovati obstoječe državne razmere. Organ Gambette "Republique Française" pa s tem nij zadovoljen, nego hoče, da se dekreti, ki zahtevajo, da prosijo vse kongregacije za popolnjevanje, točno izvrši. Tudi mej francosko vlado je baje v tem oziru različno mnenje, ter se pričakuje, da bode to zadevo rešilo ministarsko posvetovanje, katero bode konec tega tedna pod predsedstvom Grévyja. Narobe pak tudi nekateri cerkveni krogi nijso bili s tem podpisanjem zadovoljni, češ, da so se duhovenske korporacije s tem republikanskej vladi preveč udale.

Telegrami, došli na Vrazovo slavnost.

(Konec.)

Špital. Čestiteljem brezsmrtnoga rodomlja jugoslovenskoga pjesnika Stanko Vraza v Ceroveu, čilim Hrvatom, iskrenim Slovencem, dr. Muršecu, zlatomešniku, hrvatu sodrugu uzkliknem iz koroških ledenikov slava! Živeli mnogaja ljeta! Franjo Hrašovec, kotarski sudac.

Trst. Tržaška čitalnica pridružuje se slavnosti spominu pesnika Stanka Vraza. Ideal njegov, da se zdajno Hrvatje in Slovenci, naj se skoro obistini.

Predsedništvo.

Trst. Stanko Vraz je skala, na katero zidamo južni Slovani svoj dom. Večen bodi njegov spomin! Tržaška čitalnica.

Trst. Od obalov sinje Adrije kličejo južni stražarji: dokler bode duh Stanka Vraza družil Slovence in Hrvate, nečemo propasti.

Delavsko podporno društvo:

Do linar, predsednik.

Požega. Slava neumrlomu pjesniku Djulabija, propovjedniku uzajamnosti slavenske, koji je gradio most za dve bratske grane, da u slogi prava se obrane! Živio narod hrvatski i slovenski, koji znadu štovati odlične svoje muževe.

Narodna čitalnica:

Malek, Sakac, tajnik, predsjednik.

Požega. Uspomena neumrloga pjesnika Stanka Vraza stala uvek sveta slovenskomu i hrvatskomu narodu, njegov ledio nad njimi nadahnjivao ih!

Učiteljski zbor gimnazije Požečke:

Mazek, ravnatelj.

Požega. Slava neumrlomu pjesniku Vrazu, ljubimcu slovenskoga i hrvatskoga naroda, najpoetičnjemu i najmilotnjemu mužu minule krasne ilirske dobe!

Dobrovolsko kazališno društvo:

Maljevac, predsjednik.
Macek, blagajnik.

Mozirje. Slava vsem navzočnim čestiteljem Vrazove srečanosti!

Čitalnica v Gornjem gradu.

Sisak. Uzvišeno duševno nastojanje neumrlomu pjesniku Vrazu učvrstuje današnjom svetkovinom bratsku ljubav medju jednokrvnom braćom, ono neka bude za uvjek čvrsta veza iskrene ljubavi i slike! Stoga sveukupno na srečanosti v liepom zavičaju Vrazovem sbranim učestnikom srdačni živeli!

Sisačka Dvorana:

Ignac Batusić, predsjednik.

Karlovac. Bratinski pozdrav vam, koji slavec uspomenu slavnoga pjesnika hrvatskoga Stanko Vraza, učvršćujete uzajamnost hrvatsko-slovensko! Živila uspomena Slovaca Stanka Vraza, hrvatskoga pjesnika.

Čitalnica u Karlovcu.

Purebl, predstojnik.

Karlovac. Živila uspomena dičnoga hrvatskoga pjesnika i promičatelja hrvatsko-slovenske uzajamnosti Stanko Vraza! Živili prisutni slavitelji! Pozdrav braći Slovencem!

Občina Banija kraj Karlovca:

Kovač, načelnik.

Karlovac. Gradjanstvo Karlovačko kliče srdačno živeli slavitelji sedemdesetgodišnjice Vrazova rodjen dana! Živila uzajamnost med braćom Hrvati i Slovenci. Slava pjesniku Stanku! B. M. Kohn, L. Kohn, Luković, Boksandić.

Karlovac. Sva Karlovačka društva s užitom pozdravljaju rodoljubne svečare slave Stanka Vraza žaljeći, što nisu mogli sva biti pri toj srečanosti zastupana. Slava Stanku Vrazu! Ma škrino vrag od ljeta jeda baš, Slovenac, Hrvat kliče: on je naš!

Narodna čitalnica.

Prvo hrvatsko pjevačko društvo "Zora".

Dobrovoljačko vatrogasno društvo.

Karlovac. Neprocjenjivim zaslugam slavnoga pjesnika i pisca hrvatskoga i slovenskoga Stanka Vraza povodom današnje srečanosti u ime kr. karlovačke gimnazije kliče: Slava!

Bartulić, ravnatelj.

Karlovac. Oko Vrazova doma sakupljeni braći Slovencem i Hrvatom srdačan pozdrav! Slava začetniku oduševljenomu branitelju zajednice hrvatsko-slovenske, neumrlomu pjesniku Djulabiju Stanku Vrazu!

Dragan Korač, podpredsednik "Zore".

Karlovac. Vrućim srdecem pozdravljamo oko Vrazova doma sabranu braću Slovence i Hrvate. U spomen svečaru, pokojnomu Vrazu, kliče slava drevni Karlovčani.

Bubaš, Prasnički, Sröder, Popović, Skandarski.

Karlovac. Rodoljubno gradjanstvo Karlovačko pozdravlja svečare uspomene slavnoga pjesnika Stanka Vraza, kliče njemu: Slava!

Rodbo samo, koj si mrtve štuje

Na prošlosti budučnost si snuje!

Gradska načelnik: Kranjčić.

Sisak. Zdravo da ste braće na slovenskoj zemlji! Evo Vam slavec uspomenu na miloga nam pjesnika Vraza srdačni pozdrav grada Siska! Pjevajte i veselite se, koji ga kao i ja preko groba ljubite te koji za njim kao ja želite, da se razlegne na vse strane po zemlji pokrajnikom opjevanoj glas domorodne braće Vaše te da užihiti sve i da uvjeri svakoga, da samo onoliko vredi u koliko svoj dom i rod ljubi.

Lovrić, gradonačelnik.

Karlovac. Slavutnemu Stanku slava! vsem přítomnym čestiteljem jeho hramove na zdar! Imenem Čechu karlovickich.

Bina.

Beč. Od srca kličemo slava Stanku Vrazu Živili Hrvati in Slovenci!

Juninac, Zorko i Pohl Hrdvigov sè suprugami.

Dolenji Vakuf. Slavi sedamdesetgodišnjice nezaboravnog hrvatsko-slovenskog pjesnika Vraza priključuje se sa uzklikom: Slava mu poticateljem! Živili!

Brcković, Hrvat; Markovina, Dalmatinac.

Varaždin:

Medj Hrvati i Slovenci

Užalud dušman loži jaz.

Pjesmčkimi lovovici

Premostio ga Stanko Vraz.

Slava Stanku! slava rodu!

Što kiti Stankov rodni kraj

Ne bojmo se za slobodu,

Dok takve slave blista sjaj!

Kandidati odvjetničtv
v Varaždinu.

Cerknica. Vrazovi mani blagosavljuje drugo dobo naše težnje: svobodo jugoslovensko.

Cerkniška čitalnica.

Vukovar. Med ukrslji narod hrvatski ubraja se danas i ovaj zapušteni al trudom i požrtvovavnošću osvišteni dio Slovenske, da u vječitoj i tegotnoj borbi za svoje ime i na-

rodnost pozdravi onu slogu hrvatskoga i slovenskoga naroda, koja ustavljujući se na grobu neumrlomu pjesniku Vrazu narod na prošlost spominja, da mu uče bolju budučnost.

Fr. Večerina, urednik.

Stara Gradiška. Na putu iz Bosne srdačno pozdravljam slavenski sastanak na rodnom domu neumrlom ilirskog pjesnika Stanka Vraza kliče izraženoj slogi hrvatsko-slovenskoj srpskoj. Živio!

Dr. Belir iz Broda na Savi.

Kranj. Živili čestitelci Vrazovi! Živila slovenska liturgija! Živili vsi Slovani od juga do severa!

Ne loči nas vera, jezik ne pisava
Od Balkana do Triglava.

Oratar.

Bakar: Viere tvrde ko su nam hribi, ljubavi žarke, koja ne gasne, učestnici smo današnjeg slavlja, pozdravljamo sretnije od nas i doživljemo uspomeni dičnog nam pjesnika: vječna slava! Hrvatsko pjevačko društvo:

Sklad.

Vinkovci. Nezaboravnom hrvatskom pjesniku Stanku Vrazu kliče slava hrvatski djaci bečkoga in zagrebačkoga sveučilišta.

Zagreb. Srdcem uza vas rodoljube slovensko-hrvatske i družtva klanjam se uznesitomu izrazu svosti bratsko-narodnega zajedinstva, koja danas slavi spomen dičnoga pjesnika sloveno-hrvatskoga. Živilo Slovenstvo! Rodilo nam Stanakah! Živilo hrvatsko-slovensko narodno zajedinstvo!

Predsjednik hrv. tip. pjev. društva.

Kočevsko. Slava Vrazu! Slava v Cerovci bratski združenjem ljubiteljem Stankom njegovane ideje! Živila slovenska vzajemnost.

Ivan Belec, kapelan na Kočevskem.

Zagreb. Slava Stanku Vrazu! i srdačan pomozi Bog sakupljenim rodoljubom kliče dobrovoljno vatrogasno društvo Zagrebačko!

Sežana.

V osobi enej združil si
Slovena in Hrvata
Narodne grude plužil si
Zedinjal krvna brata.
Zatorej ti Hrvat, Sloven
Skazuje denes slavo!
Sebranim vošči v ta namen
Izvrstno vam zabavo!

Slavomil.

Zemlin. Sa beloga Dunava kličemo pjesniku Djulabiju gromovito slava!

Dr. Nedeljković, dr. Ruvarac, dr. Jovanović, Vasiljević, Petrović, dr. Milanković.

Celovec. Stanko Vraz, vrli rodoljub, delal je za narod. Po rodoljubu procveta sreča naroda!

Rossbacher, trgovac.

Zagreb.

Koljevki vam slavnog Vraza
Dovela je biser-staza
Al braću jedne iste misli
Al kojoj delje Bog uzkrisi.

Kappner.

Petrovaradin.

Tvom Jeruzalemu Fruska gora klanja
Koji danas samo slavom tvom odzvanja.
U Cerovac nosi iz vilina studenca
Uspomeni vječnoj dva*) . . . vjenca

Prvi bio ukras tvojoj spomen ploči

Drugi slogu ljubav bratsku nek obtoči!

Hrvata, Slovaca živila!

Okrugić.

*) Telegram pokvarjen, se ne dà razbrati.

Kostanjica. Slava neumrlomu Stanku! Srecem sem kod vas. Živeli rodoljubi slovenski, na čelu njim dr. Bleiweis, da *) . . . užnjednika slovensko-hrvatska da . . . naše pravo!

Punjani.

Jajce. Pred cerovačkim hramom sakupljenom zboru *) . . . Hrvati bratski pozdrav veselec se, velikanskoj svečanosti, koja, Bog dao, za vjekove učvrstila tri mosta za dve bratske grane! slava Vrazu! uzveličala mu spomen *) . . . bratska ljubav hrvatsko slovenska! Živeli cerovački hodočastnici!

— Otmar Busić.

Bakar. Sabirući na sivih hribih uz žal hrvatskog mora miloduh smilje lovorički maslimi ne *) . . . vrstamo ga u vienac, vijemo oko čela slavljenoga pjesnika Stanka i kličemo slava!

— Bakarke.

Domače stvari.

— (Na ljubljanski gimnaziji) se je letos oglasilo v vsem skupaj 646 dijakov. V prvi razred se je oglasilo 150 dijakov, in sicer v slovenski oddelek 95 in v nemški 57. V slovenski oddelek je bil pritisk še večji, ali ker nij prostora, odbijal je vodja Gorice, naj gredo na Kranjsko gimnazijo. — Pri tej priliki naj denes uže v drugič omenimo, da minister Conradovo svarilo pred preoblim obiskovanjem gimnazije ne veljá za naše razmere, temuč naj si ga svobodno k srcu vzemó le Nemci, kateri res imajo „intelligentnega proletarijata“ toliko, da še nas Slovane nadlegujejo ž njim. Pri nas manjka še slovenskih notarjev (vsako leto je po 8 do 10 notarskih služeb le na Kranjskem brez vspeha razpisanih ali pa se podeljevajo menj sposobnim penzionistom), manjka duhovnikov (katere je nekdaj Kranjska za Istro in vse Primorje eksportirala, a zdaj jih za sebe nema dovolj), advokatje kranjski se niso izrekli za „numerus clausus“, mej administrativnimi uradniki nij dovolj tacih, ki bi dobro slovenski znali. Kar torej „Laibacher Ztg.“ predvčerajem o tej reči govorí, kaže le golo nepoznanje naših lokalnih razmer.

— (Iz Čateža na Dolenjskem) se nam dalje piše 15. septembra: Denes je gosp. Rihard Dolenec nadaljeval preiskavanje glede trtne uši (phyllloxere) in sicer v graščinskih vinogradih Purgarica in v vinogradu ranjega g. dr. Razlaga; ti dve posesti sta skoraj vis-a-vis Kapel na Štajerskem, kjer se je mrčes uže v velikem številu našel. Dolgo časa se je g. vodja mudil tu, in mnogo trt tudi drugod izkopati dal — pa vendar na naše veliko veselje nij nič našel. Jutri četrtek gre v Krško.

— (Gospod Ivan Gorjup iz Proseka) se je, kakor „Edinost“ poroča, odpovedal mestnemu in deželnemu poslanstvu tržaškemu. Uzrok odpovedi je bolehnost. Tudi mi moramo le obžalovati, da se je ta vrla rodoljub odtegnil važnemu poslu, pri katerem bi ga bili žeeli še več let. Še pri zadnjem glasovanju (glasoviti „tukaj“) se je g. Gorjup poleg Nabergoja posebno odlikoval.

— (Iz Radovljice) ima „N. Fr. Pr.“ od srede dopis, v katerem se s pravo znano nemškatarsko hudobo in lažnjivostjo psuje na gimnazijo v Kranji. Dopisnik pravi, da Kranjska gimnazija le s tem kaj učencev dobi, ker je narodna stranka duhovnom po kmetih izdala analog, naj prigovarjajo starše, da svoje otroke v Kranj pošljejo, in naj branijo, da ne bi pošljali otrok na nemško Koroško. To je ne-

resnica, kaj tacega duhovnikom nij nič ne náhal. Zakaj se dopisnik tako ljuti na ta naš zavod? Zato ker, kakor pravi, tu delujejo ultranarodni profesorji. Da bi vsaj to res bilo! Pa tudi nij. Vodja te gimnazije g. Krob je češki Nemeč, kateremu se vse prej more očitati nego slovensko narodnjaštvo. Prav neumen je konec dopisa, ki Slovencem očita, da kar se stroškov za gimnazijo tiče smo pač centralisti, ker terjamo, da se plačujejo stroški iz državnih sredstev, ne iz deželnih. No, kam pa davači Slovencev tekó, mar ne v državno blagajnico?

— (Iz Postojne) prinaša najmlajši dunajski novinarski organ za ščuvanje proti Slovanom, dr. Schreyjeva in Vesteneckova „Wien. Allg. Ztg.“ dopis, ki se ostro obrača proti upravi Postonjske jame, ali proti c. kr. okrajnemu glavarju g. Globočniku, češ, da je — naroden, in da poleg drugih grehov ima tudi tega, da slabo oskrbuje Postonjsko jamo, katera bi se morala tedaj v roke privatnim podvzetnikom dati. Uzrok in namen c. lemu dopisu je menda nasvet, dati jamo v privatno roko. Kajti sicer bi se morali zelo čuditi, od kod naenkrat nemškatarski napadi na c. kr. okr. glavarja, ki se sicer res ne odlikuje z navadno ignoranco v slovenščini in s fanatičnim duhom preganjalstva vsega slovenskega kakor mnogi drugi taki, ki je pa vendar zmirom z vlasto hodil, tudi z ustavoverno, in od česar „narodnjaštva“ nij bilo še nič posebnega slišati. Zdi se nam, da odslej bodo uže vsi c. kr. uradniki v nemške časopise prišli, kateri nemajmo mej soboj in v družbi z malo kliko nemškutarjev zabavljivih konventiklev zoper zdanje ministerstvo Traffessevo in zoper „Winklerjevo ero na Kranjskem“.

— (Kandidatura g. Franca Bindlechnerja za Maribor-Ptuj) uže „Tagespost“ preglavico dela. To organ štajerskih ustavovercev uže hvali kandidata konservativcev in Slovencev g. Fr. Bindlechnerja, ker v listu od srede uže tako-le govori o njem: „Baron Gödel-Lannoy hat, indem er diesen Herren zur Candidatur zu bewegen wusste, für seine Partei einen sehr glücklichen Griff gemacht, da Herr Bindlechner in Marburg wie auch in den anderen Wahlorten ein sehr bekannter und geachteter Mann ist, der nicht nur die Stimmen der Clerikal und Nationalen, sondern auch jene mancher Liberalen,“ denen die Person höher steht als die Parteidisciplin, (t. j. Brandstetter-Siedlovo gospodarstvo z ljudstvenim denarjem) erhalten wird, was bei der eventuellen Candidatur eines Ministers oder eines slovenischen Parteimannes nicht der Fall gewesen wäre. Daher soll sich die deutsche Partei nicht etwa durch die vermeintlich ungefährliche Candidatur des Herrn Fr. Bindlechner dupiren lassen, sondern sie muss recht rübrig die Agitation gegen diesen Candidaten betreiben.“ Torej „liberalno“ zaničevanje in smešnje obrtnika „sefensiederja“ je „Tagespost“ uže minolo! Kakor se iz tega vidi, začeli so se nemški psevdoliberalci za svojega Schmiedererja ali Reuterja resno bati, zato bobnajo. To je znamenje, da je naša zmaga mogoča, ako se energično agitacija povsod v roko vzame.

— (Iz Konjic) se piše, da je bil tam zadnjo soboto velik nalin, ki je po vinogradih mnogo škode naredil. Potok je bil s podsipi zajezen in je vsled tega na več krajih travnike in polja preplavil. Tri žage je voda po drla, mnogo desk odnesla in otave.

— (Iz Škofje Loke) se nam piše: Narodna čitalnica v Škofej Liki napravi v ne-

deljo, dne 19. t. m. veselico v svojih prostorih sè sledečim programom: I. Petje; 1. A. Nedved: Kranjska dežela, samospev sè spremljevanjem na glasoviru; 2. A. Hajdrih: Sirota, peterospev; 3. A. Hajdrih: Slovo, čveterospev; 4. A. Foerster: Šopek iz slov. pesnij. II. Veseli igri: 1. Garibaldi, 2. Vdova in vodorec. III. Ples. Kobilnej udležbi uljudno vabi odbor. Vstopnina za ude 15 kr. z rodbino 30, — za neude 25 z rodbino 60 kr.

— (Učiteljem) piše zadnji ljubljanski „Učiteljski Tovariš“ pod naslovom „Svoji k svojim“ tako-le: 23. m. m. ima za vdovskim učiteljskim društvom svoj občni zbor tudi slovensko učiteljsko društvo in „Narodna šola“. Ako me vprašate, kaj je to „slovensko učiteljsko društvo“ in kaj namerava — vam odgovarjam, da je družba narodnih učiteljev, ki više cenijo narodovo korist, kakor svojo lastno, in da se ta družba poganja za to, kar vsačemu narodu po božej in človeškej pravici gre: izobraževanje naroda v domačem jeziku; drugi narodi v Avstriji vživajo uže zdavno te naturne pravice, a mi Slovenci se še le bojujemo za nje. — Ali pa ne bode ves up po vodi splaval, ali nij vsak boj nevespen? Kdo more to z gotovostjo trditi? Vse okolišine pa tako kažejo, da sedaj je pravi čas. Sedaj ali pa nikoli več. Vstopimo se tja, kjer vidimo stati zastopnike našega naroda, katere si je ljudstvo zbral in katere sedaj kolikor toliko tudi vlada posluša. Tedaj združimo se slovenski učitelji in pokažimo svetu, da nismo trst, ki ga veter sem in tje maja, marveč zavedni in značajni ljudski učitelji.

— (Razpisi učiteljskih služeb na Kranjskem.) V šolskem okraju Kočevskem. Na 1 razrednici v Suhi, učit. služba, l. p. 450 gld. in stanovanje; na 2 razrednici v Koprivniku (Nesselthul), II. učit. služba, l. p. 400 gl. in začasno tudi stanica v šolskem poslopji. Ti službi se vnovič razpisujeta do 20. sept. t. l. V šolskem okraju Logaškem. Na 2 razrednej šoli v Planini, kjer se je učiteljica službi odpovedala, se razpisuje II. učit. služba stalno ali tudi začasno; l. p. 400 gl. in stanovanje. Prošnje do 30. t. m. pri c. kr. šol. svetu.

— (Za Stanko Vrazovo svečanost) so darovali gg.: Janez Majciger, profesor v Mariboru 1 gl.; dr. Josip Pajek, profesor v Mariboru 1 gl.; dr. Janko Sernek, odvetnik v Mariboru 2 gl.; Slolobar, odvet. konc. v Mariboru 1 gl.; dr. L. Gregorec, prof. bogoslovja v Mariboru 1 gl.; J. Skuhala, prof. bogoslovja v Mariboru 1 gl.; J. Zmazek, kaplan v Starem trgu 1 gl.; Ant. Lacko, stolni kaplan v Mariboru 1 gl.; Jos. Hrzič, stolni kaplan v Mariboru 1 gl.; dr. Fr. Feuš, stolni kaplan v Mariboru 2 gl.; Jurij Matjašič, stolni župnik v Mariboru 2 gld.; Jožef Flek, stolni vikar v Mariboru 1 gl.; M. Kovačič, kanonik v Mariboru 2 gl.; F. Ograd, spiritual v Mariboru 1 gl.; dr. Mlakar, prof. bogoslovja v Mariboru 1 gl.; Fr. Brelih, prof. na realki v Mariboru 1 gl.; Albin Schwinger, župnik v Središči v Mariboru 3 gl.; Franjo Nemec iz Cvena v Nabrežini 2 gl.; Jak. Meško, župnik pri sv. Lovrenci 2 gl.; J. Fuchs, posestnik v Ormoži 10 gl.; Ant. Ješih, konc. v Ormoži 5 gl.; D. Petek, uradnik v Ormoži 1 gl.; J. Trstenjak, župnik pri sv. Marjeti 2 gl.; Gregorec, pri sv. Marjeti 1 gl.; Haubenreich, kaplan pri sv. Marjeti 1 gl.; Bobič, pri sv. Marjeti 50 kr.; Kukovec, pri sv. Marjeti 50 kr.; Stepišnik, predstojnik pri sv. Marjeti 50 kr.; Ivan Vrnik, konc. v Ormoži 1 gl.; Marko Vrbnjak, konc. v Ormoži 1 gl.; Vek. Leonardo, uradnik v Ormoži 1 gl.;

*) Telegram pokvarjen, se ne dá razbrati.

